

до Римъ съ звѣрове сж борѣж *) денѣ-нощѣ, по сухо и по море, обвързанъ съ тяжкы веригы, и обыколенъ отъ 10 леопарды**), на които колкото ся показвамъ кротѣкъ, и колкото глѣдамъ за да имъ угоды, тѣи толкова по-люты бывать. Давно и звѣрове-ти, що сж приготвени за моѣж-тѣ смърть, да сж тѣи люти, та да мя раскжсать по-скоро; а не да ся уплашѣть отъ мене, както отъ Даниїла и отъ други святцы. Простете мя и да не ви е жално за мене; азъ вѣрвамъ, какъ това е за моѣж ползѣ.

Понынѣ щж ся назова Христовъ ученикъ, когато отхвърльмъ всичко свѣтовно, само да получѣмъ Христа. — Свѣтовны-ты утешенія на нищо нѣма да ми ползовать; защо: *коя полза на челоуѣка ако придобіе и всѣкыя свѣтъ, а да изгуби душиж-тѣ си?* Простете мя брати, и не въспирайте мя да отидѣ отъ смърть на животъ; вые знаете, че І. Христосъ е истинскый животъ, оставете мя да му бѣдѣ по-дражатель, както той умрѣ за насъ, тѣи отивамъ да умрѣ и азъ за него. Всичко, що-то е свѣтовно, прѣдъ мене е веке омразно; всичка-та моя любовь е прикована на кръста. — Несносень ми е веке свѣтовный животъ! Това ви пишѣмъ послѣдний пѣтъ, и пакъ повторително вы мољѣ: *недѣйте ми възбранава, оставете мя да пострадамъ доброволно; тогава азъ щж повѣрвамъ че искренно мя обычате.*

Не заборавайте въ молитвы-ты си Сирійскѣ-тѣ черквѣ, коя ако и да изгубва мене пастыря си, нѣ тя си има по-главечъ Пастырь І. Христа, кой-то е казалъ: *азъ съмъ пастырь добрый*. Самъ си той ще ѣж наглядва и ще си има грыжѣ за неѣ. Това писмо ви пишѣмъ отъ Смирнѣ, чрѣзъ достоуважаемаго Ефсеана. Съ мене е любезный мой Крокосъ и други мнозина, кои-то отиваме въ Римъ за славѣ Божѣ. На конецъ цѣлувамъ вы братскы. Здравѣйте, брати и крѣпете ся съ Христовыа духъ.

„Това ви написахъ въ 9-й календѣ на Септемвриа, т. е. 24-й день Августа (спорѣдъ тогавашно-то мѣсяцословіе“).

Като написа това писмо С. Игнатъ, испрати го напрѣдъ, и на скоро потеглихъ отъ Смирна. — Послѣ като прѣплувахъ на корабль

*) Звѣрове наричѣ оныя невѣрны поганцы що го карахъ

**) Пакъ сѣщы-ты десѣтъ войни.